

Dosarul nr. 2ra-970/20

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud.: M. Juganari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan)

DECIZIE

02 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând recursurile declarate de Anatolie Rusu, Maria Rusu și Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva lui Anatolie Rusu și Mariei Rusu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Anatolie Rusu și s-a casat hotărârea din 15 decembrie 2018 a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 28 noiembrie 2017, SA „Corporația de Finanțare Rurală” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Rusu și Mariei Rusu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în temeiul contractului de împrumut nr. 1284/2010 din 10 noiembrie 2010, creditorul a acordat, iar debitorul Anatolie Rusu a primit un împrumut în sumă de 60000 lei, cu scadența finală la 01 decembrie 2014.

SA „Corporația de Finanțare Rurală” a relatat că rambursarea integrală și în timp util a împrumutului acordat, dobânzilor pentru utilizarea lui și altor plăți stabilite în temeiul contractului de împrumut sus-menționat, a fost asigurată prin contractul de fidejusiune nr. 1284/F/2010/1 din 10 noiembrie 2010, în temeiul căruia fidejursorul Maria Rusu și-a asumat obligația să răspundă solidar cu debitorul Anatolie Rusu pentru nerespectarea obligațiilor de către acesta.

Reclamanta a menționat că pârâtul nu și-a onorat obligațiile contractuale privind rambursarea împrumutului și a dobânzilor pentru utilizarea lui, astfel încălcând prevederile contractului de împrumut menționat și ale legislației în vigoare privind executarea obligațiilor. În temeiul contractului de împrumut și legislația în vigoare, are dreptul de a primi toate plățile prevăzute de contract și de a cere rambursarea

împrumutului, dobânzilor aferente și a altor sume pasibile de plată.

SA „Corporația de Finanțare Rurală” a mai specificat că pentru soluționarea amiabilă a situației create, a fost expediată reclamația nr. 2/2- 518 din 30 octombrie 2017, prin care debitorul și fidejuratorul au fost somați pentru stingerea datoriei până la data de 10 noiembrie 2017, iar în caz de neexecutare, urmând să fie inițiată procedura în judecată privind încasarea în mod solidar a datoriei de la aceștia. Pârâții însă nu au dat curs în termenul stabilit somației creditorului de a stinge datoria restantă, iar procedurile de soluționare amiabilă extrajudiciară a litigiului inițiat de creditor au fost ignorate în totalitate.

Reclamanta a susținut că, la 21 noiembrie 2017, datoria debitorului Anatolie Rusu față de SA „Corporația de Finanțare Rurală” constituia 58271,28 lei și este formată din împrumutul restant 28000 lei, dobânda de întârziere 28547,23 lei, dobânda restantă 1106,78 lei și penalități de întârziere în sumă de 617,27 lei.

SA „Corporația de Finanțare Rurală” a solicitat încasarea din contul pârâților a datoriei în sumă de 58271,28 lei, a taxei de stat în sumă de 1745 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni s-a admis acțiunea înaintată de SA „Corporația de Finanțare Rurală”.

S-a dispus încasarea în mod solidar din contul lui Anatolie Rusu și Mariei Rusu în beneficiul SA „Corporația de Finanțare Rurală” a datoriei în sumă de 58271,28 lei și a taxei de stat în sumă de 1745 lei (vol. I, f.d. 122, 130-132).

La 15 ianuarie 2019, Anatolie Rusu a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 15 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de Anatolie Rusu și s-a casat hotărârea din 15 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Corporația de Finanțare Rurală”.

S-a dispus încasarea în mod solidar din contul lui Anatolie Rusu și Mariei Rusu în beneficiul SA „Corporația de Finanțare Rurală” a împrumutului restant în sumă de 28000 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 28547,23 lei și a taxei de stat în sumă de 1696,42 lei. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată (vol. I, f.d. 191-199).

La 04 mai 2020, Anatolie Rusu și Maria Rusu au depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurenții au menționat că, la 20 ianuarie 2020 au luat cunoștință cu decizia instanței de apel, având termen până la 20 martie 2020 pentru a depune cererea de recurs, însă luând în considerare că la 17 martie 2020 a fost adoptată Hotărârea privind declararea stării de urgență, iar potrivit pct. 8 din dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale, termenele de exercitare a căilor de atac au fost suspendate.

Mai mult, Anatolie Rusu și Maria Rusu au relatat că instanța de apel a comis erori de drept material și procedural, care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților

fundamentale ale omului. Or, instanța nu s-a expus asupra circumstanței de drept, prin care se pretinde la încasarea datoriei în sumă de 55396,61 lei.

Recurenții au indicat că pe parcursul examinării cauzei au prezentat probe certe, concludente privitor la lipsa culpei/vinovăției în executarea obligațiilor. Totodată, instanța de apel nu a dovedit vina recurentului și nici nu s-a expus asupra faptului că Anatolie Rusu la 10 octombrie 2013 a suportat 3 intervenții chirurgicale și a fost în imposibilitate de a executa obligațiile contractuale.

Ulterior, la 04 mai 2020, SA „Corporația de Finanțare Rurală” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate, în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii contractuale și a penalității, cu pronunțarea unei noi hotărâri de încasare din contul părților a dobânzii contractuale în sumă de 1106,78 lei, a penalității în sumă de 617,27 și a taxei de stat achitate la depunerea cererii de recurs în sumă de 872,50 lei.

În motivarea cererii, recurenta a indicat că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate pe deplin, deoarece instanța de apel nu a luat în considerare că dobânda de întârziere a fost calculată numai pentru încălcarea termenelor de rambursare a împrumutului, iar penalitatea s-a calculat numai în cazul întârziere plății dobânzii.

Totodată, SA „Corporația de Finanțare Rurală” a menționat că instanța de apel a încălcat regulile de aplicare a legii civile în timp, deoarece penalitatea fiind calculată până la 22 mai 2014, reprezintă o situați juridică deja realizată la data intrării în vigoare a Codului civil modernizat.

La 02 iunie 2020, în adresa intimă SA „Corporația de Finanțare Rurală” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Anatolie Rusu și Maria Rusu, iar în adresa ultimilor a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SA „Corporația de Finanțare Rurală”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (vol. II, f.d. 54).

La 01 iulie 2020, Anatolie Rusu și Maria Rusu a depus referința la cererea de recurs depusă de SA „Corporația de Finanțare Rurală”, solicitând a de considera recursul ca inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care SA „Corporația de Finanțare Rurală” să-și expună poziția față de temeiurile recursului depus de Anatolie Rusu și Maria Rusu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei motivate a fost expediată participanților la proces, la 27 ianuarie 2020, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (vol. I, f.d. 200), însă date despre recepționarea deciziei instanței de apel, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, luând în considerare Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale, prin care au fost suspendate termenele de procedură pe perioada stării de urgență, instanța de recurs constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și a depus cererile de recurs în termen.

Prin încheierea din 12 august 2020 a Curții Supreme de Justiție, cererile deduse judecății sau considerat admisibile pentru a fi examinate în fond.

Verificând decizia din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și cererile de recurs, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune respingerea cererii de recurs depusă de Anatolie Rusu și Maria Rusu și admiterea recursului declarat de SA „Corporația de Finanțare Rurală”, casată integral decizia contestată, cu menținerea hotărârii din 15 decembrie 2018 a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) Cod de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

Din materialele cauzei rezultă că, la 28 noiembrie 2017, SA „Corporația de Finanțare Rurală” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Rusu și Mariei Rusu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze, Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, prin hotărârea din 15 decembrie 2018 a admis acțiunea înaintată de SA „Corporația de Finanțare Rurală”.

A dispus încasarea în mod solidar din contul lui Anatolie Rusu și Mariei Rusu în beneficiul SA „Corporația de Finanțare Rurală” a datoriei în sumă de 58271,28 lei și a taxei de stat în sumă de 1745 lei (vol. I, f.d. 122, 130-132).

Instanța de apel, prin decizia din 19 decembrie 2019 a admis cererea de apel depusă de Anatolie Rusu și a casat hotărârea din 15 decembrie 2018 a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Corporația de Finanțare Rurală” și a dispus încasarea în mod solidar din contul lui Anatolie Rusu și Mariei Rusu în beneficiul SA „Corporația de Finanțare Rurală” a împrumutului restant în sumă de 28000 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 28547,23 lei și a taxei de stat în sumă de 1696,42 lei. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată (vol. I, f.d. 191-199).

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că potrivit art. 39 al Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil (în versiunea republicată în Monitorul Oficial nr. 66-75/01.03.2019 art. 133), dispozițiile art. 942-945 din Codul civil, introduse prin Legea nr. 133/2018 se aplică, începând cu 1 martie 2019 și obligațiilor izvorâte din contracte încheiate înainte de 1 martie 2019 sau din alte temeuri survenite înainte de 1 martie 2019.

Astfel, conform art. 944 alin. (2) Codul civil, în cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea, de asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întârziere.

Prin urmare, odată ce s-a stabilit faptul neexecutării de către Anatolie Rusu a obligației de rambursare a împrumutului, pentru neexecutarea respectivă, acesta împreună cu Maria Rusu datorează creditorului fie dobândă de întârziere, fie penalitate.

Însă având în vedere că apelantul nu a concretizat pentru care anume pretenție optează, Colegiul civil a dispus încasarea în mod solidar din contul părților, dobânda de întârziere în sumă e de 28547,23 lei, potrivit calculului atașat la materialele cauzei (f.d.14), respingând solicitarea privind încasarea penalității.

În ceea ce privește solicitarea privind încasarea dobânzii contractuale în mărime de 1106,78 lei, instanța de apel a apreciat-o ca fiind neîntemeiată, deoarece dobânda contractuală privită ca plată a contractului urmează a fi solicitată în termenul stabilit pentru executarea obligațiilor și nu poate depăși data de 01 decembrie 2014. Contrar prevederilor legale, potrivit calculului atașat la materialele cauzei (f.d.14), rezultă că dobânda contractuală a fost calculată până la 21 noiembrie 2017.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Prin prisma acestor prevederi legale, instanța de recurs relevă că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat legea și a dat o apreciere greșită a materialului probator ce se referă la încasarea dobânzii contractuale și a penalității, pe când prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță a ajuns la concluzia temeiniciei integrale a acțiunii. Totodată, întru evitarea deficiențelor în executarea deciziei, acesta urmează a fi casată integral.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) din Codul civil în vigoare până la 01 martie 2019, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile.

Articolul 512 Cod civil în vigoare până la 01 martie 2019, stipulează că în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligația poate fi pură și simplă sau afectată de modalități. Prestația trebuie să fie posibilă și determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri.

În contextul celor precitate, instanța de recurs consideră necesar de a menționa art. 867 alin. (1) Cod civil în vigoare până la 01 martie 2019, care prevede că prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În conformitate cu art. 1146 alin. (1) Cod civil în vigoare până la 01 martie 2019, prin contract de fidejusiune, o parte (fidejutor) se obligă față de cealaltă parte (creditor)

să execute integral sau parțial, gratuit sau oneros obligația debitorului.

Iar prevederile art. 1156 alin. (1) Cod civil în vigoare până la 01 martie 2019, stipulează că în cazul neexecutării obligației principale, fidejutorul și debitorul sânt obligați solidar în fața creditorului dacă în contract nu este prevăzut altfel.

Din materialele cauzei rezultă că, la 10 noiembrie 2010, între SA „Corporația de Finanțare Rurală” și Anatolie Rusu a fost încheiat contractul de împrumut nr. 1284/2010, prin care SA „Corporația de Finanțare Rurală” i-a acordat pârâtului suma de 60000 lei, cu termen final de rambursare până la 01 decembrie 2014 (vol. I, f.d. 5-9).

Astfel, pentru asigurarea rambursării împrumutului acordat, la 10 noiembrie 2010, între SA „Corporația de Finanțare Rurală” și Maria Rusu a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 1284/F/2010/1. În temeiul prezentului contract, pârâta s-a obligat să răspundă solidar cu Anatolie Rusu pentru nerambursarea în timp a împrumutului acordat (vol. I, f.d. 10).

Instanța de recurs evidențiază faptul că, la 30 octombrie 2017, SA „Corporația de Finanțare Rurală” a expediat pârâților reclamația cu nr. 2/2-518, prin care a solicitat achitarea integrală a datoriei în sumă de 57860,61 lei, compusă din împrumutul restant, dobânda restantă, dobânda de întârziere și penalități, fiindu-le acorda termen până la 10 noiembrie 2017 (vol. I, f.d. 11). Reclamația fiind recepționată la 06 noiembrie 2017 de către Anatolie Rusu, însă nefiind executată (vol. I, f.d. 12).

În vederea probării faptului că Anatolie Rusu și Maria Rusu nu și-au executat integral obligațiile contractuale, reclamanta-recurenta SA „Corporația de Finanțare Rurală” a prezentat raportul privind plățile efectuate de către Anatolie Rusu, conform situației la data de 21 noiembrie 2017, prin care se atestă că ultimul a achitat doar suma de 32000 lei din suma împrumutului acordat, iar pentru suma restantă, fiindu-i calculate dobânzi și penalități (vol. I, f.d. 14).

Instanța de recurs învederează că, la 12 iulie 2018, Anatolie Rusu a prezentat instanței de judecată bonuri de plată ce confirmă plata împrumutului, a dobânzilor și penalității, ce corespunde cu raportul prezentat de SA „Corporația de Finanțare Rurală”, acest fapt fiind menționat însăși de către Anatolie Rusu (vol. I, f.d. 64-82).

În corespundere cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție atestă că nici în prima instanță, nici în instanța de apel, Anatolie Rusu și Maria Rusu nu au prezentat probe suplimentare ce ar combate argumentele și probele prezentate de partea reclamantă.

Dimpotrivă, la materialele cauzei este anexată copia hotărârii din 25 aprilie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani, prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Anatolie Rusu împotriva SA „Corporația de Finanțare Rurală” cu privire la considerarea datoriei finale în sumă de 10676 lei, în baza contractului de împrumut nr. 1284/2010 din 10 noiembrie 2010 (vol. I, f.d. 52-54).

Ca urmare, instanța de recurs constată ca întemeiată cerința cu privire la încasarea datoriei restante în baza contractului de împrumut nr. 1284/201010 noiembrie 2010, în sumă de 28000 lei.

Potrivit art. 572 alin. (1) și (2) Cod civil în vigoare până la 01 martie 2019 temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Drept urmare, în contextul celor menționate mai sus, instanța de recurs va respinge ca neîntemeiate argumentele invocate de către Anatolie Rusu și Maria Rusu cu privire la ilegalitatea deciziei contestate și apreciază ca relevante argumentele recurente SA „Corporația de Finanțare Rurală” invocate în susținerea cererii de recurs.

În corespundere cu art. 869 alin. (1) și (3) Cod civil în vigoare până la 01 martie 2019, în baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea și plata unei dobânzi, care trebuie să se afle într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei. Se plătește dobândă la expirarea fiecărui an pentru perioada dintre momentul încheierii contractului și cel al restituirii împrumutului dacă în contract nu este prevăzut altfel.

Articolul 872 alin. (1) Cod civil în vigoare până la 01 martie 2019, prevede că în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, împrumutătorul poate cere pentru întreaga sumă datorată o dobândă în mărimea prevăzută la art.619 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Prin urmare, odată cu încheierea contractului de împrumut, creditorul cu acordul debitorului a prevăzut și dobânda flotantă în mărime de 14% anual, care a fost calculată la soldul împrumutului (pct. 6.1 – 6.2 din contract), totodată, a fost instituită și dobânda de întârziere în mărime de 24% anual (pct. 7.1 din contract).

În conformitate cu art. 624 alin. (1) și (3) Cod civil, în vigoare până la 01 martie 2019, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun. Clauza penală poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate.

Întru executarea obligațiilor de plată a dobânzii de întârziere, debitorul a prevăzut și penalitatea în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere a achitării dobânzii de întârziere (pct. 7.3 din contract), în acest sens fiind prezentate calculele detaliate pentru a fi probate sumele solicitate (vol. I, f.d. 97-99).

La acest capitol, raportând prevederile legale menționate supra, instanța de recurs apreciază ca eronată concluzia instanței de apel cu privire la aplicarea prevederilor 942, 944 și 947 Cod civil în vigoare de la 01 martie 2019, deoarece potrivit art. 7 alin. (1) Cod civil Cod civil în vigoare de la 01 martie 2019, prevede că Legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Ca consecință, instanța de recurs atestă că prevederile Codului civil în vigoare de la 01 martie 2019, nu sunt relevante situației juridice din speța dată, astfel că concluzia primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii și încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 28547,23 lei, a dobânzii restante în sumă de 1106,78 lei și a penalității în sumă de 617,27 lei este una întemeiată, având în vedere că prevederile ce se referă la încasarea penalității și dobânzii au fost incluse în contractul de împrumut încheiat la 10 noiembrie 2010, adică până la intrarea în vigoare a noului Cod civil.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolie Rusu și Maria Rusu urmează a fi respins și admisă cererea de recurs depusă de SA „Corporația de Finanțare Rurală”, casată integral decizia din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 15 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea de recurs depusă de Anatolie Rusu și Maria Rusu.

Se admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”.

Se casează decizia din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Se menține hotărârea din 15 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva lui Anatolie Rusu și Mariei Rusu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

Nicolae Craiu